

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

IV. Ad Florentium. Quantus beatitudinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

IV. Hieronymus Florentio, confirmans in ita cum
amico illo necessitudinem. Tum seipsum val-
de dejicit, facta cum Ruffino sui
collatione.

Quantus beatitudinis tuæ rumor diversa po-
pulorum ora compleverit, hinc poteris æsti-
mare, quod ego te antea incipio amare, quam
nosse. Ut enim ait Apostolus: Quorundam ho-
minum peccata manifesta sunt, præcedentia ad
judicium; ita è contrario tuæ dilectionis fama di-
spersitur, ut non tantum laudandus sit ille, qui te
amat, quantum scelus facere putetur ille, qui non
amat. Prætermitto innumerabiles, in quibus
Christum sustentasti, pavisti, vestisti, visitasti. He-
liodori fratris à te adjuta necessitas, multorum
etiam potest ora laxare. Quibus gratijs, quo ille
præconio peregrinationis incommoda à te foto
referebat? Ita ut ego ille tardissimus, quem into-
lerabilis languor vexat pennatis (ut ajunt) pedi-
bus, certè charitate & voto, te salutaverim, & et-
iam complexus sim. Gratular itaque tibi, & na-
scentem amicitiam, ut Dominus concedere
dignetur, precor. Et quia frater Ruffinus, qui
cum sancta Melania ab Ægypto Hierosolymam
venisse narratur, individuam mihi germanitatis
charitate connexus est, quæso ut epistolam meam
huic epistolæ tuæ copulatam, ei reddere non gra-
veris. Noli nos ejus æstimare virtutibus. In illo
conspicies expressa sanctitatis * vestigia: & ego
cinis & vilissima pars luti, etiam favilla, dum ver-
tor, satis habeo, si splendorem morum illius im-

Tem. 8.

* Inst.
gnia.

B 2

becil.

Hieronij-
anis. mor.

Pf. 145.
Esa. 66.

Roan. II.

becillitas oculorum meorum terre sustineat. Illi
modò se lavit, & mundus est, & tanquam nix de
albus: ego cunctis peccatorum sordibus inquinatus
natus. diebus ac noctibus opperior cum tremore
reddere novissimum quadrantem. Sed tamen
quia Dominus solvit compeditos, & super humi-
lem & trementem verba sua requiescit, forsitan
mihi in sepulchro scelerum jacenti dicat, Hiero-
nyme, veni foras. Sanctus presbyter Evagrius
plurimum te salutat, & Martinianum fratrem
juncto salutamus obsequio, quem ego videre de-
siderans, catenâ languoris innector.

V. Hieronymus eidem Florentio, Ad scriben-
dum hortatur amicum, & mitti qua-
dam postulas.

IN ea mihi parte eremi commoranti, quæ juxta
Syriam Saracenis jungitur, dilectionis tuæ scri-
ptæ perlata sunt. Quibus lectis ita reaccensus est
animus Hierosolyman proficiscendi, ut penè no-
cuerit proposito, quod profuerat charitati. Num
igitur quomodo valeo, pro me tibi literas repre-
sento: etsi corpore absens, amore tamen & spiri-
tu venio, impendio exposcens, ne nascentes ami-
citas, quæ Christi glutino cohæserunt, aut tem-
poris, aut locorum magnitudo divellat, quin po-
tius fœderemus eas reciprocis epistolis. Hæc inter
nos errant, illæ sibi obviant, illæ nobiscum lo-
quantur. Non multum perditura erit charitas,
tali secum sermone fabuletur. Ruffinus autem
frater, ut scribis, necdum venit: & si venerit, non
multum proderit desiderio meo, cum eum jam
visu